

2023 r.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego na obszarze działki nr 116/4 we wsi Kruteczek

Opracowanie:
mgr Miłosz Sura

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Przedmiotowy projekt miejscowego planu opracowany został zgodnie z uchwałą Nr XXVII/244/21 Rady Gminy Lubasz z dnia 29 czerwca 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działki nr 116/4 we wsi Kruteczek. Uchwałą objęto obszar o powierzchni ok. 3 ha.

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym .

Prognoza oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i powinna stanowić integralną część opracowania planu i podawać rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

Obowiązek sporządzenia Prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46 - 53). Zgodnie z nim prognoza powinna:

- określać, analizować i oceniać istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

- przedstawiać rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – przedstawiać rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

II. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa oraz rysunek planu, stanowiącym obowiązujący załącznik graficzny uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008r. – prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym trans granicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru a także na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,

- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust.1 ww. ustawy prognoza oddziaływania na środowisko opracowana jest stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny a informacje w niej zawarte dostosowane są do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognoza analizuje następujące materiały planistyczne i specjalistyczne:

1. Projekt uchwały Rady Gminy Lubasz w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działki nr 116/4 we wsi Kruteczek wraz załącznikiem graficznym.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubasz.
3. Kondracki J., Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1998.
4. Stan Środowiska w Wielkopolsce. Raport 2017.
5. Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2016.
6. Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w 2017 r.
7. Program Ochrony Środowiska dla gminy Lubasz.
8. Standardowy formularz danych Natura 2000.
9. Baza danych geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego.
10. Dokumentacja ekofizjograficzna dla potrzeb studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubasz.

Informacje uzyskane z powyższych materiałów oraz obserwacje zebrane podczas wizji terenowych pozwoliły na opracowanie ogólnej charakterystyki środowiska przyrodniczego omawianego obszaru - w podziale na jego poszczególne komponenty, w tym: rzeźbę terenu, budowę geologiczną i warunki podłoża, warunki wodne, szatę roślinną, świat zwierzęcy, gleby, klimat lokalny.

Na podstawie powyższych materiałów określono również stan środowiska przyrodniczego w zakresie jakości powietrza, wód i klimatu akustycznego oraz wskazano obecny sposób i stan zagospodarowania obszaru objętego projektem planu oraz jego najbliższego otoczenia.

Ponadto, w prognozie dokonano analizy i oceny ustaleń projektu planu oraz skutków ich realizacji dla środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem wpływu na jego podstawowe elementy, podatności poszczególnych terenów na degradację.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno - opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście – stopień ogólności ustaleń planu.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze i zabytki zainwestowania przewidzianego projektem planu miejscowego oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- częstotliwości oddziaływanie (stałe, okresowe, epizodyczne),
- zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne

Gmina Lubasz położona jest w północno-zachodniej części województwa wielkopolskiego, w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim.

Graniczy z gminami:

- ✓ od północy – z gminą Czarnków,
- ✓ od wschodu z - gminą Połajewo,
- ✓ od zachodu z - gminą Wieleń,
- ✓ od południa z – gminami Wronki i Obrzycko które należą do powiatu Szamotulskiego

Według podziału „Geografii fizycznej Polski” J. Kondrackiego, gmina Lubasz położona jest na terenie dwóch mezoregionów: Kotliny Gorzowskiej, obejmującej południowo-zachodnią część gminy i północne jej krańce oraz Pojezierza Chodzieskiego, zajmującego pozostałą część gminy. Granica między mezoregionami jest jednocześnie granicą między makroregionami – Pradolina Toruńsko Eberswaldzką i Pojezierzem Wielkopolskim. W podziale Wielkopolski na regiony morfologiczne, wg Krygowskiego, na terenie gminy występuje subregion Kotliny Gorzowskiej, będący częścią Pradoliny Toruńsko=Eberswaldzkiej oraz subregion Pagórków Czarnkowskich, zaliczany do regionu Wysoczyzny Gnieźnieńskiej.

Obszar opracowania obejmuje teren położony we wsi Kruteczek, na obszarze działki o nr ewid. 116/4. Powierzchnia opracowania to około 3 ha.

Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Najstarsze rozpoznane struktury na terenie gminy to osady mezozoiczne reprezentowane przez margle, mułowce i piaskowce, których strop stwierdzono na głębokości około 200 – 220 m ppt. – między innymi w rejonie Stajkowa.

Wg Stankowskiego obszar charakteryzuje się płytkim zaleganiem skał wieku trzeciorzędowego w pierwotnym sedymentacyjnym układzie. Do osadów trzeciorzędowych zalicza się mułki, piaski i ropy. Ich łączna miąższość wynosi ponad 150 m.

Na powierzchni trzeciorzędowej zalegają utwory czwartorzędowe, reprezentowane przez osady plejstoceny i holoceny piaski, żwiry i gliny. Ich największa miąższość znajduje się w rejonie Pagórków Czarnkowskich (ok. 90 m) i maleje w kierunku południowym (do ok. 30-40 m).

Ukształtowanie terenu gminy jest mało urozmaicone. Większa jej część położona jest na wysokościach od 70 do 100 m n.p.m. Najwyższy obszar stanowi północno – wschodnia część gminy, w rejonie wsi

Dębe – Goraj, będąca fragmentem Moreny Czarnkowskiej. Najwyższy punkt w gminie znajduje się na rzędnej 125,6 m npm. Na południe od moreny czołowej powierzchnia terenu obniża się znacznie w kierunku południowym i zachodnim.

W okolicach Jędrzejowa i Prusinowa wysokości bezwzględne mają wartość ok. 100 m npm i maleją do wysokości 61 m npm w równoleżnikowej dolinie rzeki Gulczanki, przy północno – wschodniej granicy gminy. W kierunku południowym teren opada łagodnie do rzędnej ok. 80 m npm w rejonie miejscowości Nowina – Miłkowo – Sokołowo i dalej w tym samym kierunku z jeszcze mniejszym spadkiem, osiągając rzędną 60 m npm w dolinie rzeki Smolnicy, przy południowo – zachodniej granicy gminy.

Odnosząc się szczegółowo do obszaru opracowania rzędne kształtują się od 60 m npm do około 64 m npm. Generalnie teren opada w stronę zachodnią i południową czyli w stronę Jeziora Kruteckiego i Rzeki Miały. W sąsiedztwie planu znajduje się użytek ekologiczny „Torfowiska nad jeziorem Kruteckim” oraz zgodnie z dostępną dokumentacją kartograficzną w bliskim i dalszym sąsiedztwie jeziora torfowiska.

Topoklimat

Biorąc pod uwagę regionalizację klimatyczną Polski wg W. Okołowicza i D. Martyn przedmiotowy teren położony jest w obrębie subregionu kujawskiego (krajna Północna Wielkopolska), reprezentującego obszar pośredni między wpływami oceanicznymi i kontynentalnymi, z dużą ilością dni pochmurnych i najmniejszą w Polsce ilością opadów.

Klimat lokalny charakteryzują warunki o wartościach zbliżonych do klimatu całego subregionu. Średnio w ciągu roku dominują wiatry z kierunków: zachodniego i południowo – zachodniego. Z tych też kierunków notuje się największe prędkości wiatrów.

Wyższa wilgotność powietrza występuje w północnej części gminy, co ma związek z bliskością doliny Noteci. Występują tu równocześnie częstsze zamglenia.

Na obszarze gminy występują w zdecydowanej większości dobre warunki aerosanitarnie.

Wody powierzchniowe i wody podziemne

Obszar planu położony jest dorzeczu Warty w zlewni rzeki Noteć. Spływ wód powierzchniowych odbywa się w kierunku południowo – zachodnim. Obszar odwadniany jest przez niewielką rzeczkę Miałę, charakteryzującą się reżimem śnieżno – deszczowym ze szczególnie wysokim stanem po roztopach oraz obfitych deszczach.

Równocześnie przedmiotowy obszar zlokalizowany jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 127 (trzeciorzędowy zbiornik Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie).

Wody podziemne o charakterze użytkowym związane są z trzeciorzędowymi i czwartorzędowymi poziomami wodonośnymi. W obrębie utworów czwartorzędowych znajdują się dwa piętra wodonośne. Pierwszy położony głębiej nie ma charakteru ciągłego i związany jest z piaskami i żwirami zlodowacenia środkowopolskiego i północnopolskiego. Drugie piętro tworzą piaski i żwiry z okresu interglacjalu eemskiego.

Szata roślinna i świat zwierzęcy

Pokrywą roślinną we wsi Lubasz tworzą: lasy, tereny zadrzewione i zakrzewione, parki, trwałe łąki i pastwiska oraz nieużytki. Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w dużej części jest zagospodarowany, w dużej mierze utwardzony, pokryty roślinnością ozdobną.

Na obszarze gminy występuje wiele gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną prawną. Do chronionych gatunków roślin na terenie gminy należą m.in. bluszcz pospolity, sasanka łąkowa, grzybień biały, grąźel żółty, storczyk szerokolistny, kocanka piaszkowa, konwalia majowa, rosiczka i chrobotek.

Gatunki zwierząt objętych ochroną prawną reprezentują m.in.:

- Ssaki: jeź europejski, kret, wiewiórka pospolita, bóbr europejski, wydra;
- Ptaki: perkoz dwuczuby, łabędź niemy, gągoł, kokoszka, siweczka rzeczna, błotniak stawowy, skowronek, kopciuszek, kos, trzciniak, kowalik, remiz, sroka, kawka, gawron, gil. Kuropatwa, żuraw, sierpówka, kukułka, dudek, dzięcioł czarny, dzięcioł zielony, dzięcioł duży, dzięciołek, potrzos, pokrzewka ogrodowa, pleszka;
- Gady: żółw błotny, jaszczurka zwinka;
- Płazy: żaba jeziorowa, żaba wodna, ropucha szara, traszka;
- Bezkręgowce: ślimak winniczek, paż królowej, biegacz złocisty.

Wśród chronionych gatunków grzybów stwierdzono m.in. szmaciaka gałęzistego, sromotnika bezwstydneho i piestrzenicy infułowatej.

Możliwe jest występowanie również innych nie wymienionych powyżej gatunków objętych ochroną prawną.

Możliwe jest okresowe i krótkotrwałe przebywanie gatunków chronionych na przedmiotowym terenie.

Walory środowiska przyrodniczego, obiekty i obszary chronione

Przedmiotowy obszar położony jest w obębie Kruteczek, w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Kruteckiego.

Przez jezioro przepływa rzeka Miałka. Jezioro otaczają podmokłe łąki, pastwiska oraz lasy. Nad brzegami jeziora utworzono dwa kompleksy działek letniskowych. Jezioro Kruteckie jest jednym z większych w województwie, lecz bardzo płytkim. Brzegi jeziora porośnięte są w 100 %, a roślinność wynurzona zajmuje powierzchnię około 10 ha. Nad jego brzegami utworzono użytek ekologiczny pn. „Torfowiska nad Jeziorem Kruteckim”. Na obszarze tym występują ciekawe, a w niektórych przypadkach rzadkie i bardzo rzadkie gatunki roślin. Rosną tam m.in. knieć błotna, rdestnica pływająca, turzyca zaostrzona, osoka aelosowata, wywłócznik kłosowy, żurawina błotna i widlak jałowcowaty.

Świat zwierzęcy reprezentują tam gady: zaskroniec, jaszczurka zwinka, płazy: ropucha szara, żaba trawna, ssaki : kuna leśna, piżmak, wydra, dzik, jenot, zając szarak, sarna, ptaki: około 30 gatunków lęgowych ptaków wodnych i lotnych - łabędź niemy, żuraw, bąk, perkoz dwuczuby, czapla siwa, gęgawa, słowik rdzawy, remiz, bączek, kormoran, czajka, wodnik i inne.

Dalsze 40 gatunków ptaków zalatuje tutaj w okresie przelotów lub na żerowiska. Są to m.in. bielik, rybołów, łabędź krzykliwy, śmieszka, gęgał, bocian biały i bocian czarny. Wśród typowej roślinności borealnej na uwagę zasługuje stanowisko mącznicy lekarskiej. Natomiast całe jezioro Kruteckie to oaza dla licznych roślin bagiennych i ptactwa.

Teren wchodzi również w skład obszaru sieci Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Notecka PLB300015.

Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Notecka stanowi zwarty, jednolity kompleks leśny w międzyrzeczu Noteci i Warty, będącym częścią pradoliny Eberswaldsko-Toruńskiej, równiny akumulacyjnej przekształconej przez wiatr. Jest to największy w Polsce obszar wydm śródlądowych, głównie o wysokości 20-30 m, maksymalnie do 98 m n.p.m. W środkowej części obszaru uformowały się wały o przebiegu południkowym, leżące 500 – 600 m od siebie. W części wschodniej mają one kształt paraboliczny. Wydmy pokryte są monotonnym, jednowiekowym lasem, głównie sosnowym (92%), posadzonym tu po wielkiej klęsce spowodowanej pojawieniem się szkodników owadzich w okresie międzywojennym. Pozostałości drzewostanów naturalnych są chronione w rezerwatach np. Cegliniec. Na terenie ostoi znajduje się ponad 50 jezior, raczej płytkich, pochodzenia wytopiskowego, zwykle z grubą warstwą mułu i zakwitami glonów. W zagłębieniach terenu lub na brzegach jezior utrzymują się torfowiska, na ogół w pewnym stopniu przekształcone. Występuje tu co najmniej 30 lęgowych gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 2% populacji krajowej (C6) bielika (PCK), kani czarnej (PCK) i kani rudej (PCK), co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), podgorzałka (PCK), puchacz (PCK), rybołów (PCK), trzmiełojad, gągoł, nurogęś. W

stosunkowo wysokiej liczebności (C7) występuje bocian czarny, błotniak stawowy, ortolan i żuraw. W okresie zimy występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2) bielika. Zagrożenia dla obszaru spowodowane są głównie przez wypalanie roślinności, zaniechanie dotychczasowego użytkowania rolnego, wylwanie ścieków, czyszczenie stawów i usuwanie mułu dennego, składowanie odpadów organicznych, gradacje szkodników i pożary, wyrąb drzew, usuwanie martwego drewna z lasu, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów niekomunalnych, płoszenie ptaków, niszczenie gniazd, penetrowanie siedlisk, polowanie w terminach niedozwolonych.

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz. U. poz. 1031) przedstawiono w tabeli poniżej (tab. 1).

Tab. 1. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Margines tolerancji [%]				
			----- [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]				
			2010	2011	2012	2013	2014
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	-	-	-	-	-
	24 godziny	125 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 2,5 ^{g)}	rok kalendarzowy	25 ^{c), j)}	4	3	2	1	1
		20 ^{c), k)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 10 ^{h)}	24 godziny	50 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenek węgla	osiem godzin ⁱ⁾	10.000 ^{c), i)}	-	-	-	-	-

c) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; d) Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; e) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin; f) Suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10; g) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 2,5 μm (PM2,5) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; h) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 10 μm (PM10) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; i) Maksymalna średnia ośmiogodzinna, spośród

średnich kroczących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Każdą tak obliczoną średnią ośmiogodzinną przypisuje się dobie, w której się ona kończy; pierwszym okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1700 dnia poprzedniego do godziny 100 danego dnia; ostatnim okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1600 do 2400 tego dnia czasu środkowoeuropejskiego CET; j) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2015 r. (faza I); k) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 r. (faza II).

Na omawianym obszarze nie ma większych emitorów zanieczyszczeń atmosfery. Nad omawiany teren przedostają się w niewielkim stopniu napływowe zanieczyszczenia. Czynnikiem o bardziej lokalnym znaczeniu jest niska emisja (głównie SO₂ i pył). Dlatego też bardzo duże znaczenie ma podejmowanie działań mających na celu jej ograniczenie.

W przedmiotowym przypadku, ze względu na znaczne oddalenie od szlaków komunikacyjnych bez znaczenia pozostaje - emisja komunikacyjna.

W skali gminy utrzymanie dobrej jakości powietrza a nawet poprawę jego jakości można uzyskać przez ograniczenie szkodliwych dla środowiska technologii, zmniejszenie oddziaływania obszarów niskiej emisji na środowisko naturalne, stworzenie warunków rozwoju dla gazyfikacji gminy (budowy sieci gazowej wysokiego ciśnienia i stacji redukcyjnych, doprowadzenie sieci do miejscowości o zwartej zabudowie), likwidację lub modernizację kotłowni tradycyjnych (zmiana nośnika energii z węgla np. na gaz), poprawę nawierzchni dróg, budowę obwodnic, a przede wszystkim poprzez zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych (energię wiatru, promieniowania słonecznego, energia geotermalna, biogaz).

Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Poznaniu dokonał rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2019. Wynikiem przeprowadzonej oceny rocznej jest zaliczenie strefy wielkopolskiej do klasy A dla substancji: NO₂, SO₂, CO, C₆H₆, As, Cd, Ni, Pb i O₃ oraz pył PM_{2,5}. Natomiast do klasy C zaliczono wspomnianą strefę ze względu na pył PM₁₀, BaP.

Rezultatem końcowym oceny strefy wielkopolskiej pod kątem ochrony roślin, podobnie jak pod kątem ochrony zdrowia, jest określenie klas wynikowych dla poszczególnych zanieczyszczeń w danej strefie.

W efekcie oceny przeprowadzonej dla 2019 roku:

- dla ozonu *strefie wielkopolskiej* przypisano klasę C (klasa strefy wg poziomu docelowego);
- dla dwutlenku siarki i tlenków azotu *strefę wielkopolską* zaliczono do klasy A.

Oceny dokonano z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów, ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin. Należyta dbałość o standardy jakości powietrza może nastąpić m.in. przez stosowanie paliw ekologicznych o niskiej emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

Klimat akustyczny

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określa standardy akustyczne w środowisku dla terenów o różnych funkcjach.

Tab. 2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem - dla zainwestowania występującego w obrębie obszaru opracowania MPZP.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny mieszkaniowo – usługowe Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe	68	59	55	45

Na klimat akustyczny wpływ ma głównie hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy). Hałas komunikacyjny można oceniać wg subiektywnej skali uciążliwości (opracowanej przez PZH). Dla niektórych terenów poziom dopuszczalny należy do kategorii o średniej, a nawet dużej uciążliwości.

Tab. 3. Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego

Uciążliwość	L_{aeq} [dB]
mała	< 52
średnia	52...62
duża	63.....70
bardzo duża	> 70

Obszar projektu planu nie jest zabudowany. Zauważyć należy, iż na obszarze opracowania nie funkcjonują żadne istotne źródła hałasu. W sytuacji realizacji zamierzeń planu zakłada się hałas związany z przejazdami samochodów osobowych.

Jakość wód powierzchniowych i podziemnych

Do wód powierzchniowych na terenie gminy należą: wody płynące w postaci rzek i melioracji oraz wody stojące w postaci jezior, stawów i zbiorników retencyjnych. Głównym odbiorcą wód jest rzeka Gulczanka, będąca lewobrzeżnym dopływem Noteci, do której uchodzi w 77,1 km. Całkowita długość Gulczanki wynosi 31,6 km, natomiast powierzchnia jej zlewni – 107,1 km². Zlewnia ma charakter rolniczy. Rzeka jest odbiornikiem oczyszczonych ścieków z oczyszczalni w Stajkowie. Przyjmuje ona 98% ścieków sanitarnych z terenu gminy. Oprócz niej działają jeszcze trzy mniejsze oczyszczalnie ścieków. Według badań potencjału ekologicznego wód prowadzonych przez WIOŚ Poznań w 2013 roku w miejscowości Gulcz, Gulczanka prowadzi wody zaliczone do III klasy elementów biologicznych, II klasy elementów hydromorfologicznych oraz elementów fizykochemicznych – stan poniżej dobrego.

Tab. 4. Wyniki badań potencjału ekologicznego wód w punkcie pomiarowo-kontrolnym Gulczanka w Gulczu określone według WIOŚ w Monitoringu wód powierzchniowych, 2013

GULCZANKA - GULCZ

KATEGORIA WÓD: CIEKI

Wody naturalne
– typ 17 (potok nizinny piaszczysty)

Jednolita część wód (JCW):

– nazwa – Gulczanka
– kod – PLRW600017188769

Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk):

nazwa ppk – Gulczanka - Gulcz
kod ppk – PL02S0501_1731
kilometr biegu cieku – 2,8
współrzędne geograficzne ppk: 16°22'19,63", 53°52'37,51"; 16,372119, 52,877086
Gmina: Wielen
Powiat: czarnkowsko-trzcianecki
Dorzecze: Odra
RZGW: Poznań

WYNIKI BADAŃ STANU EKOLOGICZNEGO
w punkcie pomiarowo-kontrolnym GULCZANKA - GULCZ
na podstawie wyników badań z roku 2013

Lp	Wskaźnik jakości wody	Jednostka miary	Liczba prób	Minimum	Data	Maksimum	Data	Średnia roczna*	Granica oznaczalności**	Niepewność pomiaru % ¹⁾	Klasa wskaźnika jakości wód
Elementy biologiczne											
1.	Fitobentos (IO)	indeks	1	data poboru 2013-05-08				obliczony indeks 0,326	nie dotyczy	12,9	III
Elementy fizykochemiczne											
2.	Temperatura wody	°C	8	4,2	2013-03-04 2013-04-09	19,8	2013-08-08	12,7	nie dotyczy	0,4	I
3.	BZT ₅	mg O ₂ /l	8	1	2013-03-04	2,6	2013-05-08	2	0,5	13	I
4.	Azot amonowy	mg N _{NH4} /l	8	0,0261	2013-09-10	0,187	2013-03-04	0,068	0,002	10	I
5.	Azot Kjeldahla	mg N/l	8	0,84	2013-03-04	2,06	2013-09-10	1,4	0,3	13	II
6.	Azot azotanowy	mg N _{NO3} /l	8	1,23	2013-10-08	7,4	2013-04-09	3,36	0,05	14	II
7.	Azot ogólny	mg N/l	8	2,74	2013-10-08	8,9	2013-04-09	4,8	0,3	14	I

Lp	Wskaźnik jakości wody	Jednostka miary	Liczba prób	Minimum	Data	Maksimum	Data	Średnia roczna*	Granica oznaczalności**	Niepewność pomiaru % ¹⁾	Klasa wskaźnika jakości wód
8.	Fosforany	mg PO ₄ /l	8	0,172	2013-03-04	0,57	2013-08-08	0,32	0,009	18	stan poniżej dobrego
9.	Fosfor ogólny	mg P/l	8	0,13	2013-10-08	0,279	2013-08-08	0,195	0,009	19	I

Wypełnienie kolorem żółtym – wartość na podstawie której klasyfikowano wskaźnik.

* Do obliczeń średniej rocznej przyjęto granicę oznaczalności, która obowiązywała przez większość okresu badawczego.

** Podana wartość dotyczy granicy oznaczalności, która obowiązywała dla największej liczby próbek w roku.

¹⁾ dla elementów biologicznych podano szacunkowy poziom ułomości i dokładności wyniku.

Klasyfikacja elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych w punkcie pomiarowo-kontrolnym i w jednolitej części wód

Klasa elementów biologicznych – III

Klasa elementów fizykochemicznych – stan poniżej dobrego

Klasa elementów hydromorfologicznych – II

Wody podziemne na terenie gminy Lubasz tworzy Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 127 Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie. Zbiornik gromadzi wody trzeciorzędowe, a ich szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 186 tys. m³/dobę. W związku z wprowadzeniem w Ramowej Dyrektywie Wodnej pojęcia jednolitych części wód JCWPd, wyznaczono nowe jednostki podziału wód podziemnych, poddawanych badaniom monitoringowym. Przez teren gminy Lubasz przebiega granica dwóch jednostek: jednolitej części wód podziemnych JCWPd nr 36 i JCWPd nr 42.

Jakość wód podziemnych oceniana w 2012 r. w ramach JCWPd nr 42 wykazała III klasę wód, natomiast w odniesieniu do jednostki JCWPd nr 36 w roku 2015 – II klasę wód.

Gmina jest w dużej mierze zwodociągowana. Zaopatrywanie mieszkańców gminy Lubasz w wodę odbywa się z 8 ujęć.

Na terenie gminy Lubasz, w tym także na obszarze objętym opracowaniem, nie przeprowadzono badań skażenia gleb. Roślinność w granicach opracowania nie była badana pod kątem kondycji zdrowotnej.

3. Uwarunkowania ekofizjograficzne

Zagospodarowanie obszaru objętego planem powinno odbywać przy uwzględnieniu następujących ograniczeń i uwarunkowań:

- nie zaleca się lokalizacji przedsięwzięć powodujących znaczne obciążenie środowiska, w tym przekroczenia dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń środowiska;
- w przypadku ważniejszych inwestycji infrastrukturalnych (drogi, kanalizacja, linie elektroenergetyczne, stacje bazowe) wymagane lub może być wymagane jest sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami szczególnymi;
- kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego powinno uwzględniać stan środowiska oraz ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz założeń zieleni i zieleni przyulicznej;
- dla nowej zabudowy nie powinno się dopuszczać instalacji grzewczych powodujących znaczące zanieczyszczenie środowiska – proponuje się wykorzystanie proekologicznych i odnawialnych źródeł energii dla celów grzewczych, ewentualnie podłączenie od sieci ciepłowniczej;
- dla zabudowy istniejącej zaleca się przejście na proekologiczne źródła ciepła i rezygnację z paliw stałych;
- w zakresie gospodarki ściekowej powinno się wprowadzić zorganizowany sposób odprowadzania ścieków i pełnoprofilowe ich oczyszczanie;
- nie dopuszcza się odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu;
- wody opadowe z nawierzchni terenów utwardzonych, zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być podczyszczone na terenie inwestora, przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- dla zabudowy mieszkaniowej i usługowej zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych, rozwiązane indywidualnie lub zespołowo w postaci odprowadzenia wody do stawów retencyjnych, które mogą być umiejscowione np.: w strefie obudowy biologicznej cieków lub na terenie działki budowlanej, wody te mogą być wykorzystane do nawodnień terenów zieleni;

IV. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU

1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W planie ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, oznaczone symbolami: 1ML, 2ML i 3ML;
- 2) tereny zieleni, oznaczone symbolami: 1Z i 2Z;
- 3) teren drogi wewnętrznej, oznaczony symbolem: KDW.

Ustala się zasady ochrony i kształtowania ład przestrzennego:

1. Lokalizację budynków, o określonych w planie parametrach, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami zabudowy.
2. Dopuszcza się lokalizację:
 - 1) obiektów małej architektury;
 - 2) wyłącznie ogrodzeń ażurowych, w których udział powierzchni pełnej wynosi nie więcej niż 40%.
3. Dopuszcza się wydzielanie działek o dowolnej powierzchni, przeznaczonych pod lokalizację obiektów stacji transformatorowych lub przepompowni ścieków.
4. Zakazuje się lokalizacji: ogrodzeń z przęsłami z prefabrykowanych elementów betonowych; tablic i urządzeń reklamowych, za wyjątkiem szyldów, zgodnie z ustaleniami planu.

Ustala się zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz kształtowania krajobrazu:

- 1) zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych na terenach ML;
- 2) zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) uwzględnienie ograniczeń i zakazów, zgodnie z przepisami odrębnymi, w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych;

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej nie podejmuje się ustaleń.

W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych nie podejmuje się ustaleń.

Dla terenów ML ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- 1) rodzaj zabudowy: zabudowa rekreacji indywidualnej;
- 2) lokalizację na jednej działce:
 - a) jednego budynku rekreacji indywidualnej wolno stojącego,
 - b) jednego budynku gospodarczo - garażowego o powierzchni zabudowy nie większej niż 35,0 m² lub jednej wiaty;
- 3) wysokość:
 - a) budynku rekreacji indywidualnej nie większą niż 7,0 m,
 - b) budynku gospodarczo – garażowego nie większą niż 5,0 m,
 - c) wiaty nie większą niż 4,0 m;
- 4) dachy strome z dopuszczeniem stosowania dachów o dowolnym kącie nachylenia połaci dachowych nad wiatami oraz takimi częściami budynków jak: wykusze, lukarny, zadaszenia wejść, tarasy oraz części garażowe;
- 5) powierzchnię zabudowy: nie większą niż 30%;
- 6) intensywność zabudowy: od 0,0 do 0,9;
- 7) powierzchnię biologicznie czynną: nie mniejszą niż 50%;
- 8) minimalną powierzchnię nowo wydzielonej działki: 500,0 m²
- 9) dachy strome z dopuszczeniem stosowania dachów o dowolnym kącie nachylenia połaci dachowych nad wiatami oraz takimi częściami budynków jak: wykusze, lukarny, zadaszenia wejść, tarasy oraz części garażowe;
- 10) lokalizację zieleni izolacyjnej na terenach 1ML i 2ML zgodnie z rysunkiem planu;
- 11) dopuszczenie lokalizacji dojazdów i parkingów;
- 12) liczbę miejsc do parkowania samochodów osobowych: minimum jedno miejsce na jeden budynek rekreacji indywidualnej.

Dla terenów Z ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- 1) zachowanie naturalnego użytkowania terenu;
- 2) lokalizację zieleni izolacyjnej w obrębie tereny 2Z, zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) dopuszczenie lokalizacji: plenerowych urządzeń sportowych i rekreacyjnych, placów zabaw, ciągów pieszych lub rowerowych;
- 4) powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 80% powierzchni terenu.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych oraz krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa ustala się uwzględnienie warunków i ograniczeń wynikających z lokalizacji terenów objętych planem w granicach obszaru Natura 2000 – obszary ptasie „Puszcza Notecka” – PLB300015.

W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem ustala się:

- 1) minimalną powierzchnię działki 500 m²;
- 2) minimalną szerokość frontów działek: 15 m;
- 3) kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego, z którego odbywać się będzie obsługa komunikacyjna: od 70° do 100°.

Nie wyznacza się granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości. Parametry działek określone w ust. 1 nie dotyczą działek wydzielanych pod urządzenia infrastruktury technicznej.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się:

- 1) do czasu skablowania elektroenergetycznej linii napowietrznej średniego napięcia 15 kV, nakaz zachowania pasa technologicznego, wolnego od zabudowy nowymi budynkami i nasadzeń zieleni wysokiej, o szerokości po 7,0 m po każdej ze stron od osi linii;
- 2) nakaz zastosowania rozwiązań zamiennych w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego;
- 3) nakaz zachowania odpowiednich odległości od granicy lasu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) dopuszczenie lokalizacji urządzeń i sieci infrastruktury technicznej w obrębie wszystkich terenów objętych planem;
- 2) dopuszczenie lokalizacji stacji transformatorowych kontenerowych poza liniami zabudowy, z zachowaniem przepisów odrębnych;
- 3) powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci;

- 4) podłączenie do projektowanej i istniejącej sieci wodociągowej z dopuszczeniem lokalizacji indywidualnych ujęć wody, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 5) odprowadzanie ścieków bytowych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej, do czasu realizacji sieci, dopuszczenie stosowania indywidualnych szczelnych zbiorników bezodpływowych;
- 6) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych - zgodnie z przepisami odrębnymi.

2. *Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko*

Przyjęte ustalenia nie wpłyną w znaczący sposób na środowisko.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego uznaje się, że teren objęty opracowaniem planu, objęty jest ochroną przed hałasem zgodnie z ustaleniami planu i przepisami odrębnymi.

3. *Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu*

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

W przypadku realizacji ustaleń planu miejscowego, należy spodziewać się istotnych zmian w morfologii terenu. Projektowane obiekty budowlane będą powodować przekształcenia powierzchni ziemi o charakterze oddziaływania bezpośrednim i stałym stosownie do powierzchni obiektów budowlanych, dróg i parkingów.

Teren objęty planem nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Wpływ na powierzchnię ziemi i glebę wystąpi podczas budowy obiektów kubaturowych (nie zakłada się, aby wystąpiły one w znacznej ilości). Wiązać się to będzie z wykopami pod fundamenty. Nastąpi trwała likwidacja gleb i przekształcenia w przypowierzchniowych strukturach geologicznych. Poza budową obiektów kubaturowych zagrożenia dla powierzchni ziemi i gleb związane będą z instalowaniem infrastruktury technicznej towarzyszącej projektowanej zabudowie. Nastąpi zdjęcie wierzchniej warstwy gleby, naruszenie jej struktury i zaburzenie profilu glebowego. Po zakończonych robotach wszystkie nawierzchnie powinny być odbudowane. Wykopy powinny być zrehabilitowane poprzez zasypanie z zachowaniem sekwencji występujących warstw. Po zakończeniu realizacji inwestycji zmiany na powierzchni ziemi i w krajobrazie nie będą widoczne.

Uznaje się zgodność ustaleń projektu planu ze studium w kontekście art. 1 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. sytuowania nowe zabudowy, uwzględnienia wymagań ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walorów ekonomicznych przestrzeni.

W kontekście konieczności eliminacji ze środowiska czynników powodujących pogorszenie jego stanu, w tym również pogorszenie jakości środowiska gruntowo-wodnego, będzie istotny sposób prowadzenia gospodarki odpadami na poszczególnych terenach. Lokalizacja nowej zabudowy spowoduje nieznaczny wzrost ilości odpadów komunalnych w granicach analizowanego obszaru. Odpady powstawać będą zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji obiektów budowlanych. W trakcie budowy będą powstawać odpady związane z prowadzeniem samych prac budowlanych oraz rozbiórkowych, takie jak: gruz, beton, kamienie, tworzywa sztuczne, metale, kable, itp., a także odpady związane z funkcjonowaniem zaplecza socjalnego na placu budowy (niesegregowane odpady komunalne). W trakcie eksploatacji odpady będą powstawać głównie w związku z użytkowaniem i utrzymaniem budynku mieszkalnego.

Zasady gospodarowania odpadami określają przepisy odrębne, w tym ustawa o odpadach, stąd w projekcie planu nie ma ustaleń odnoszących się w sposób bezpośredni do tych zagadnień. Nie mniej jednak, ustalenia projektu pozwalają na prawidłowe prowadzenie gospodarki odpadami na poszczególnych terenach.

Został zapewniony dostęp do przyległej drogi. Prowadzenie gospodarki odpadowej we właściwy sposób pozwoli na ograniczenie możliwości zanieczyszczenia podłoża gruntowego, w tym również zasobów wód podziemnych, substancjami niebezpiecznymi, przedostającymi się do gruntu na skutek niewłaściwego składowania odpadów.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Przedmiotowe zagospodarowanie wpłynie w pewnym stopniu na uszczelnienie terenu. Na terenach utwardzonych nastąpi zmniejszenie retencji, infiltracji oraz wzrost parowania. Będą to oddziaływania długookresowe negatywne.

Można stwierdzić, że wpływ projektowanych przedsięwzięć na wody będzie eliminowany przez stosowanie sieci kanalizacyjnych oraz zabezpieczeń przed przenikaniem ścieków do gruntu i wód powierzchniowych i podziemnych. Jeżeli cały system zostanie prawidłowo zaprojektowany i wykonany, to oddziaływanie na wody podziemne i powierzchniowe zostanie ograniczone do minimum lub całkowicie wyeliminowane.

W odniesieniu do celów środowiskowych określonych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje nieosiągnięcia określonych celów środowiskowych ustalonych w w/w dokumencie na obszarze JCWP, na terenie

której położony jest obszar objęty projektem planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych dla jednolitej części wód podziemnych (JCWPd), w granicach której położony jest obszar objęty projektem planu. Zgodnie z art. 38e ustawy Prawo wodne (Dz. U. 2015 poz. 469) celami środowiskowymi dla jednolitych części wód podziemnych są:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu,
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Analizując zakładaną nowe zagospodarowanie terenu stwierdza się, że w wyniku wprowadzenia ich w życie nie wystąpią uwolnienia zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego mogące wpłynąć w sposób istotny na stan jakościowy wód podziemny. Realizacja planu nie będzie także wpływać na stan ilościowy wód podziemnych, realizacja spodziewanej infrastruktury nie będzie się wiązać z poborem wód z poziomów użytkowych.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na terenie planu nie lokalizuje się urządzeń i obiektów, które mogą stanowić zagrożenie dla jakości powietrza atmosferycznego.

Plan przewiduje dopuszczenie stosowania indywidualnych systemów grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Czasowy wzrost emisji związany będzie z realizacją inwestycji budowlanych, polegających na realizacji obiektów budowlanych oraz ewentualnej nowej infrastruktury technicznej. Emisje zanieczyszczeń gazowych, związanych z pracą silników maszyn budowlanych oraz zanieczyszczeń pyłowych, powstających w wyniku przemieszczania dużych ilości mas ziemnych i stosowania różnego rodzaju materiałów budowlanych, będą miały charakter punktowy i ograniczony czasowo. Ilość zanieczyszczeń wytwarzanych przez maszyny budowlane będzie stosunkowo niewielka ze względu na ograniczoną powierzchnię, na jakiej będą odbywały się roboty oraz ograniczony czas ich przeprowadzania. Pyły powstające podczas prowadzenia prac budowlanych nie będą miały większego znaczenia w kształtowaniu poziomów emisji dla tych terenów (niewielkie odległości unoszenia powodować będzie czasowy wzrost zapylenia o charakterze lokalnym). Emisja ta będzie zjawiskiem czasowym i nie będzie miała większego znaczenia w długofalowym kształtowaniu jakości powietrza na tym terenie.

Wpływ na klimat akustyczny

Nie przewiduje się znaczącego wpływu na klimat akustyczny ponieważ nie powstaną inwestycje mogące wpływać negatywnie na klimat akustyczny.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Teren objęty opracowaniem jest częściowo przekształcony antropogenicznie, w sąsiedztwie znajduje się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa oraz tereny rolnicze. Możliwa realizacja nowej zabudowy będzie wiązała się z wyłączeniem z produkcji rolniczej gleb, jednakże nie będzie w tym przypadku wymagana zgoda właściwego Ministra (art. 7 ust. 2a ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych).

Czynnikami powodującym czasowe zmniejszenie różnorodności przedstawicieli świata zwierzęcego będzie również wzrost natężenia hałasu, związanego z pracą maszyn budowlanych i zintensyfikowaniem transportu materiałów budowlanych za pomocą ciężkich pojazdów (płoszenie zwierząt). Analizując jednak skalę możliwe zabudowy nie będzie to oddziaływania znaczące.

Na przedmiotowym terenie mogą występować siedliska zwierząt, roślin i grzybów objętych ochroną. Jednakże tereny te zabezpieczono w planie miejscowym poprzez ustanowienie funkcji zieleni.

Wpływ na klimat lokalny

Na skutek planowanego zainwestowania zmienią się minimalnie warunki klimatu lokalnego. Mogą one dotyczyć minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza i prędkości wiatru. Będą to oddziaływania wtórne, długoterminowe i stałe, ale nie będą one wpływać na warunki klimatu odczuwalnego przez ludzi.

W związku z postępującymi zmianami klimatu w kierunku generalnego ocieplenia działania dotyczące polityki przestrzennej muszą uwzględniać konsekwencje zmian klimatycznych i im przeciwdziałać. „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi związane jest z czynnościami budowlanymi związanymi z posadowieniem budynków co prowadzić będzie do nieodwracalnego zniszczenia powierzchni ziemi w miejscu lokalizacji.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia ograniczające maksymalne powierzchnie zabudowy oraz nakazujące zachowania odpowiednio wysokich powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenu.

Z punktu widzenia ochrony warunków podłoża, przy prowadzeniu prac ziemnych, konieczne jest zachowanie terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych.

Nie należy spodziewać się skażenia gleb, ziemi, wynikającego z nowego zagospodarowania.

W kontekście konieczności eliminacji ze środowiska czynników powodujących pogorszenie jego stanu, w tym również pogorszenie jakości środowiska gruntowo-wodnego, będzie istotny sposób prowadzenia gospodarki odpadami na poszczególnych terenach. Lokalizacja nowej zabudowy spowoduje nieznaczny wzrost ilości odpadów komunalnych.

Odpady powstawać będą zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji zabudowy. W trakcie budowy będą powstawać odpady związane z prowadzeniem samych prac budowlanych oraz rozbiórkowych, takie jak: gruz, beton, kamienie, tworzywa sztuczne, metale, kable, itp., a także odpady związane z funkcjonowaniem zaplecza socjalnego na placu budowy (niesegregowane odpady komunalne). W trakcie eksploatacji odpady będą powstawać głównie w związku z użytkowaniem i utrzymaniem powstających obiektów.

Zasady gospodarowania odpadami określają przepisy odrębne, stąd w projekcie planu nie ma ustaleń odnoszących się w sposób bezpośredni do tych zagadnień. Nie mniej jednak, ustalenia projektu pozwalają na prawidłowe prowadzenie gospodarki odpadami na poszczególnych terenach.

Został zapewniony dostęp do przyległych dróg publicznych. Parametry kształtowania zabudowy, ustalone w projekcie planu, pozwalają na wyznaczenie miejsc na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów. Prowadzenie gospodarki odpadowej we właściwy sposób pozwoli na ograniczenie możliwości zanieczyszczenia podłoża gruntowego, w tym również zasobów wód podziemnych, substancjami niebezpiecznymi, przedostającymi się do gruntu na skutek niewłaściwego składowania odpadów.

Stwierdzić należy brak znaczącego oddziaływania na takie komponenty środowiska jak krajobraz, zabytki i zasoby naturalne. Nie należy spodziewać się, iż w związku z ustaleniami planu nastąpi istotne oddziaływanie na krajobraz. Ustalenia planu nie zakładają wielkogabarytowych czy też innych nie

normatywnych budowli mogących zakłócić wrażenia wzrokowe. Na przedmiotowym terenie czy też w bezpośrednim, najbliższym sąsiedztwie nie występują zabytki ani zasoby naturalne.

4. *Oddziaływanie ustaleń projektu planu na formy ochrony przyrody*

Nie przewiduje się istotnego oddziaływania ustaleń projektu planu na formy ochrony przyrody. Plan zabezpiecza znaczną część terenu poprzez wprowadzenie funkcji terenu związanej z zielenią.

V. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1) W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad. 2) W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń mpzp powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska, w ramach monitoringu środowiska prowadzonego w oparciu o wydane decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach lub w ramach indywidualnych zamówień, na kontroli i ocenie zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z ustaleniami przyjętego dokumentu. Przy czym dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach monitoringu środowiska prowadzonego w oparciu o wydane decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Muszą się one odnosić jednak do obszaru objętego projektem planu.

VI. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów rangi międzynarodowej – wspólnotowej – formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektu mpzp zaliczyć można:

- Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych – realizowany w projekcie mpzp poprzez nakaz odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych z wszystkich terenów ustalonych projektem planu do sieci kanalizacji sanitarnej lub ogólnospławnej;

- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (96/62/WE), nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe: II Polityka Ekologiczna Państwa oraz Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Oba te dokumenty respektują zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczypospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz konieczności zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

II Polityka Ekologiczna Państwa

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych

sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Podstawowym celem polityki jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, czyli mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet ma stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają powiązać efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, zwłaszcza w przemyśle i energetyce, transporcie, rolnictwie, leśnictwie, budownictwie i gospodarce komunalnej, zagospodarowaniu przestrzennym, turystyce, ochronie zdrowia, handlu i działalności obronnej.

Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń projektu mpzp, wymienić należy m.in.: racjonalizację użytkowania wody, jakość wód, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej. Dodatkowo projekt planu ustala minimalne powierzchnie biologicznie czynne działek.

Ponadto, dokument wskazuje na konieczność stworzenia spójnego wewnętrznie systemu prawa ochrony środowiska, dostosowanego do wymagań unijnych. Wymaga poddania dokumentów programowych z dziedziny ochrony środowiska (planów, strategii, polityk, itp.) ocenie ekologicznej skuteczności lub ocenie oddziaływania na środowisko (w formie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko), ocenie efektywności kosztowej, konsultacjom społecznym, ocenie zgodności z wymogami Unii Europejskiej.

Na szczeblu gminnym wyraz realizacji Polityki stanowi Program Ochrony Środowiska.

Program określił cele strategiczne, zadania w zakresie ochrony środowiska oraz zdefiniował cele średnioterminowe i krótkoterminowe.

Tak więc do najważniejszych dokumentów w omawianym zagadnieniu zaliczyć należy:

1. Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2030,
2. Dyrektywy Unii Europejskiej;

- 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000,

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m. n.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.,
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

Ponadto cele planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej. Są to między innymi:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.

- Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 przedstawia cele w zakresie rozwiązań systemowych, wśród których wyróżnia włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych, a przede wszystkim do energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki komunalnej i budownictwa, rolnictwa, leśnictwa i turystyki, aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska, zarządzanie środowiskiem, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowisk, rozwój badań i postęp techniczny oraz ponoszenie odpowiedzialności za szkody w środowisku. Dokument ten dostrzega ważną rolę w ekologizacji planowania przestrzennego i użytkowania terenu oraz w edukacji ekologicznej i dostępie do informacji.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Podsumowując projekt planu zawiera szereg ustaleń gwarantujących lub wpływających na możliwość realizacji ustaleń w zakresie ochrony środowiska, wynikających z treści dokumentów rangi międzynarodowej, szczebla krajowego, wojewódzkiego i gminnego, na równi z rozwiązywaniem problemów społecznych i gospodarczych w dziedzinie urbanistyki i architektury.

VII. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń MPZP na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

Tab. 5. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Oddziaływanie pod względem:							
Oddziaływanie na:	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	nieznaczące
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	nieznaczące
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	nieznaczące
klimat lokalny	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	nieznaczące
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	obojętne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	częściowo odwracalne	nieznaczące
krajobraz i zabytki	pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	obojętne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	częściowo odwracalne	nieznaczące

3. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu

Na przedmiotowym obszarze nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Nie przewiduje się żadnych środowiskowych skutków zaniechania planu.

4. Oddziaływanie transgraniczne

Z uwagi na położenie przedmiotowego w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

5. Oddziaływanie skumulowane

Nie zakłada się oddziaływania skumulowanego, ze względu na na charakter planowanych zmian.

VIII. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Chociaż z ustaleń planu wynika, iż w związku z realizacją ustaleń planu nie przewiduje się negatywnych oddziaływań przedstawić należy propozycje rozwiązań ograniczających ewentualne negatywne oddziaływanie na środowisko.

Ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Korzystanie z walorów środowiska przyrodniczego powinno zakładać zachowanie równowagi tak, aby zapobiegać negatywnej antropopresji.

Negatywne oddziaływanie na środowisko, wynikające z realizacji ustaleń dokumentu planistycznego, może zostać wyeliminowane lub zminimalizowane dzięki podjęciu określonych działań. Tam gdzie nie ma możliwości uniknięcia lub wydatnego zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko, należy stosować kompensację przyrodniczą, która pozwoli zrównoważyć utracony potencjał. Zasady te zostały częściowo zaimplementowane do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, natomiast pozostałe zalecenia powinny zostać uwzględnione na dalszych etapach procesu inwestycyjnego. Są to np.:

- 1) bezwzględne przestrzeganie zapisów prawnych dotyczących ochrony środowiska;
- 2) stosowanie środków technicznych eliminujących ryzyko wystąpienia awarii mogącej wpłynąć negatywnie na jakikolwiek z komponentów środowiska przyrodniczego;
- 3) ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego poprzez: stosowanie technologii „przyjaznych środowisku” (technologie budowlane i eksploatacyjne),
 - stosowanie źródeł energii cieplnej charakteryzujących się niskim stopniem emisji zanieczyszczeń do atmosfery (np. ciepło systemowe, energia elektryczna, gaz ziemny),
 - stosowanie zieleni izolacyjnej w pobliżu punktowych i liniowych źródeł emisji;
- 4) ograniczenie emisji zanieczyszczeń do wód podziemnych i gleby poprzez:
 - pełne podłączenie obiektów budowlanych do sieci kanalizacji sanitarnej,
 - sprawny system zagospodarowania wód opadowych i roztopowych,
 - stosowanie technologii „przyjaznych środowisku” (technologie budowlane i eksploatacyjne),

- montaż instalacji pozwalających na oszczędne gospodarowanie wodą,
 - właściwe izolowanie elementów infrastruktury, mogących emitować zanieczyszczenia do gleby i wód podziemnych,
 - właściwe przygotowanie miejsc postojowych i miejsc składowania odpadów,
 - stosowanie środków technicznych i działań zmierzających do ograniczenia ryzyka infiltracji do wód podziemnych zanieczyszczeń w trakcie prac budowlanych;
- 5) określenie zasad gospodarowania odpadami poprzez:
- uniemożliwienie niekontrolowanego wyrzucania odpadów poprzez zapewnienie sprawnego systemu ich usuwania i właściwe zagospodarowanie terenów otwartych,
 - stworzenie możliwości dla selektywnej zbiórki odpadów;
- 6) ochrona powierzchni ziemi i gleb poprzez:
- utrzymanie możliwie maksymalnej powierzchni biologicznie czynnej,
 - ograniczenie zmian geologicznych i morfologicznych do niezbędnego minimum, pozwalającego na właściwe wypełnianie przewidzianych funkcji,
 - przeprowadzenie rekultywacji powierzchni terenu po zakończeniu prac inwestycyjnych;
- 7) minimalizacja niekorzystnego wpływu na różnorodność biologiczną poprzez:
- utrzymanie możliwie maksymalnej powierzchni biologicznie czynnej,
 - ograniczenie wycinki drzew do niezbędnego minimum, pozwalającego na właściwe wypełnianie przewidzianych funkcji,
 - kompensację trwałego pokrycia terenu zabudową, w drodze utworzenia (w granicach własnego terenu) elementów zieleni urządzonej;
- 8) minimalizacja niekorzystnego wpływu przyszłego zainwestowania na krajobraz poprzez:
- unikanie wprowadzania zabudowy tymczasowej,
 - uporządkowanie i poprawa stanu technicznego istniejącej zabudowy, zwłaszcza przywrócenie walorów obiektom proponowanym do objęcia gminną ewidencją zabytków,
 - stosowanie wysokich standardów architektonicznych oraz standardów ładunku przestrzennego dla nowych form zabudowy i zagospodarowania.

IX. STRESZCZENIE I DOKUMENTACJA ZDJĘCIOWA

Prognoza składa się z dziewięciu części.

W pierwszej części omówiono podstawy formalno-prawne. W drugiej części omówiono metodologię i wykorzystane materiały.

W trzeciej części scharakteryzowano poszczególne elementy środowiska przyrodniczego oraz ich wzajemne powiązania, w tym budowę geologiczną i rzeźbę terenu, warunki geotechniczne i gleby, topoklimat, wody powierzchniowe i wody podziemne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, walory środowiska przyrodniczego, obiekty i obszary chronione.

Według podziału „Geografii fizycznej Polski” J. Kondrackiego, gmina Lubasz położona jest na terenie dwóch mezoregionów: Kotliny Gorzowskiej, obejmującej południowo-zachodnią część gminy i północne jej krańce oraz Pojezierza Chodzieskiego, zajmującego pozostałą część gminy. Granica między mezoregionami jest jednocześnie granicą między makroregionami – Pradolina Toruńsko Eberswaldzką i Pojezierzem Wielkopolskim. W podziale Wielkopolski na regiony morfologiczne, wg Krygowskiego, na terenie gminy występuje subregion Kotliny Gorzowskiej, będący częścią Pradoliny Toruńsko=Eberswaldzkiej oraz subregion Pagórków Czarnkowskich, zaliczany do regionu Wysoczyzny Gnieźnieńskiej.

Najstarsze rozpoznane struktury na terenie gminy to osady mezozoiczne reprezentowane przez margle, mułowce i piaskowce, których strop stwierdzono na głębokości około 200 – 220 m ppt. – między innymi w rejonie Stajkowa.

Biorąc pod uwagę regionalizację klimatyczną Polski wg W. Okołowicza i D. Martyn przedmiotowy teren położony jest w obrębie subregionu kujawskiego (kraina Północna Wielkopolska), reprezentującego obszar pośredni między wpływami oceanicznymi i kontynentalnymi, z dużą ilością dni pochmurnych i najmniejszą w Polsce ilością opadów.

Obszar planu położony jest dorzeczu Warty w zlewni rzeki Noteć. Spływ wód powierzchniowych odbywa się w kierunku południowo – zachodnim.

Równocześnie przedmiotowy obszar zlokalizowany jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 127 (trzeciorzędowy zbiornik Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie).

Wody podziemne o charakterze użytkowym związane są z trzeciorzędowymi i czwartorzędowymi poziomami wodonośnymi. W obrębie utworów czwartorzędowych znajdują się dwa piętra wodonośne. Pierwszy położony głębiej nie ma charakteru ciągłego i związany jest z piaskami i żwirami

złodowacenia środkowopolskiego i północnopolskiego. Drugie piętro tworzą piaski i żwiry z okresu interglacjału eemskiego.

Pokrywą roślinną we wsi Lubasz tworzą: lasy, tereny zadrzewione i zakrzewione, parki, trwałe łąki i pastwiska oraz nieużytki. Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze względu na swoją niewielką powierzchnię ubogi jest w pokrywą roślinną. Powierzchnia biologicznie czynna to powierzchnia trawiasta, oraz zieleń urządzona.

Obszar objęty projektem planu jest położony na Obszarze Natura 2000.

Na omawianym obszarze nie ma większych emitorów zanieczyszczeń atmosfery. Nad omawiany teren przedostają się w niewielkim stopniu napływowe zanieczyszczenia. Czynnikiem o bardziej lokalnym znaczeniu jest niska emisja (głównie SO₂ i pył). Dlatego też bardzo duże znaczenie ma podejmowanie działań mających na celu jej ograniczenie.

Zauważyć należy, iż na obszarze opracowania nie funkcjonują żadne istotne źródła hałasu. W sytuacji realizacji zamierzeń planu zakłada się hałas związany z przejazdami samochodów osobowych.

Na terenie gminy Lubasz, w tym także na obszarze objętym opracowaniem, nie przeprowadzono badań skażenia gleb. Roślinność w granicach opracowania nie była badana pod kątem kondycji zdrowotnej. W rozdziale IV skupiono się na analizie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W rozdziale V opisano metody analizy realizacji postanowień projektu planu.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń mpzp powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

W rozdziale VI wskazano na cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu. W rozdziale VII przeprowadzono prognozę zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W rozdziale VIII zaproponowano rozwiązania ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko oraz rozwiązania alternatywne. Negatywne oddziaływanie na środowisko, wynikające z realizacji ustaleń dokumentu planistycznego, może zostać wyeliminowane lub zminimalizowane dzięki podjęciu określonych działań. Tam gdzie nie ma możliwości uniknięcia lub wydatnego zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko, należy stosować kompensację przyrodniczą, która pozwoli zrównoważyć utracony potencjał. Rozdział IX zawiera streszczenie dokumentu.

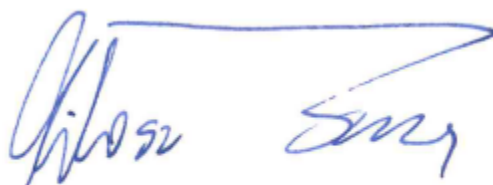
Przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku.

Poznań, dnia 22.12.2022 r.

**OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze działki nr 116/4
we wsi Kruteczek**

Oświadczam, że jako autor prognozy spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Miłosz Sura